

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 23 februari 1926 kl 11 f. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om ändrad lydelse av rubriken 302 i tulltaxan.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 108, har herr *Nylander* hemställt, att rubrik 302 i gällande tulltaxa måtte erhålla följande ändrade lydelse:

»302 andra slag 100: — Kr. 10: — Kr.»

Enligt gällande tulltaxa hava de rubriker, som omfatta celluloid, celloidin, galalit, ambroin, eburin och andra liknande formbara konstgjorda ämnen, ej särskilt nämnda, i nedan återgivna delar följande lydelse:

Utskottet.
Gällande bestämmelser.

	Kvantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
		Kronor öre	
Celluloid, celloidin, galalit, ambroin, eburin och andra liknande formbara konstgjorda ämnen, ej särskilt nämnda:			
300. orarbetade; ävensom plattor, stänger, rör och tangentskivor samt knivskaft och ämnen därtill	—	<i>fria.</i>	
301. andra arbeten, ej särskilt nämnda, även i förening med väv, oädel metall eller dylikt:			
av celluloid eller galalit	1 kg.	—	80
<i>Anm.</i> Vid förtullning — — — skall utgå.			
302. andra slag	1 kg.	—	20
<i>Anm. till nr 301 och 302.</i> Avdrag i vikten medgives ej för askar, papper och dylikt omslag, ej heller för kartor.			

Ovan återgivna bestämmelser i tulltaxan hava tillkommit på förslag av 1906 års tulltaxekommitté. I sitt den 3 maj 1909 avgivna betänkande anförde kommittén till stöd för sitt förslag, i den mån det avsåg den mot rubriken 302 svarande rubriken 293 i kommitténs förslag, följande:

1906 års tulltaxekommitté.

Beträffande arbeten av hithörande konstgjorda ämnen hade ifrågasatts, huruvida en uppdelning av desamma med olika tullsats, allt eftersom materialet i varan vore av övervägande organiskt eller av oorganiskt ursprung, möjligen skulle kunna vara lämplig, varvid i händelse tvivel uppstode om ett ämnes beskaffenhet, varans askhalt möjligen skulle kunna göras utslagsgivande för tullbehandlingen. Av sakkunnig person hade emellertid konstaterats, att, med hänsyn till dessa ämnens växlande sammansättning, en dylik uppdelning vore opraktisk. Den enhetliga tullsats för arbeten av samtliga ifrågavarande konstgjorda ämnen, som sålunda vore påkallad, hade i betraktande därav, att ingen tillverkning av sådana artiklar syntes bedrivas inom landet, samt med hänsyn till dessa varors betydelse för åtskilliga industrier ansetts icke böra sättas högre än 20 öre per kilogram. Arbeten av ambroin, ebroin och dylika ämnen hade uppgivits kosta 1 krona 50 öre till 4 kronor 50 öre eller ännu mera per kilogram.

Motionen.

Det föreliggande förslaget avser en förändring av den för rubriken 302 gällande viktullen, 20 öre för kilogram, till 10 procents värdetull.

I den till stöd för förslaget anförda motiveringen har motionären till en börjat erinrat om förberörda bestämmelser i tulltaxan samt vidare anført i huvudsak följande.

Den kemiska industrien hade i högre grad än någon annan varit föremål för en storartad utveckling. De till rubriken 302 hänförliga ämnenas antal hade också starkt ökats. Jämsides därmed hade de olika ämnenas kvaliteter ökats i antal samt nya användningsområden tillkommit. Bibehållandet av en viktull syntes under nuvarande förhållanden i några få fall betyda ett kanske väl kraftigt tullskydd, medan åter i flertalet fall det utgående tullskyddet måste betraktas såsom alltför lågt, i vissa fall som rent illusoriskt. Genom införandet av en värdetull av förslagsvis 10 procent skulle emellertid omförmälda oegentligheter undanröjas och ett rättvisare tullskydd beredas. Erhållandet av sådan värdetull vore särskilt aktuellt för radio- och telefondelar av bakelit, vilka ofta ägde ett försäljningspris av upptill 50 kronor per kilogram. Då det nuvarande tullskyddet utgjorde 20 öre per kilogram, vore det tydligen för dessa fabrikat i det närmaste betydelselöst. Den föreslagna värdetullen skulle även medföra en förenkling vid tullbehandlingen, särskilt av materiel för elektriskt behov. Till denna materiel hörande delar av bakelit och andra ämnen av nu ifrågavarande slag skulle nämligen enligt förslaget komma att draga samma tull som sådan elektrisk materiel, som tullbehandlas enligt rubriken 1087.

Utskottets yttrande.

Bevillningsutskottet har vid behandlingen av förevarande motion anlitat byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén såsom sakkunnig.

Enligt rubriken 302 i tulltaxan tullbehandlas en mängd artiklar, vilka såväl till sina beståndsdelar som med avseende å användningen äro mycket olika. Såsom exempel på dylika artiklar kunna nämnas dörrhandtag, prydnads-pjäser, verktygsskaft, delar till radioapparater samt socklar till strömbrytare och säkerhetsapparater ävensom andra delar eller tillbehör till elektrisk materiel. Bland beståndsdelar, som ingå i dessa artiklar, märkas järnoxid, lerjord, kalk, magnesia, bariumsulfat, asbest och andra mineraliska ämnen, pappersmassfibrer, asfalt, beck, limämnen och nitrocellulosa, gelatinerad med

annat ämne än kamfer. Värdet av de till ifrågavarande rubrik hänförliga artiklarna är även mycket olika och uppgår för några av dem ända till, såsom motionären framhållit, 50 kronor för kilogram.

Det har synts utskottet olämpligt att för en samlingsrubrik sådan som den förevarande, innefattande en mångfald artiklar av olika beskaffenhet och värde och med mycket olika produktionskostnader, bibehålla en enhetlig vikt-tull. På grund härav och då en uppdelning av de till rubriken hörande artiklarna, i syfte att ernå lämpligt avvägda vikt-tullsatser, måste allttjämt anses möta praktiska svårigheter, har utskottet kommit till den uppfattningen, att beträffande ifrågavarande artiklar de invändningar av principiell natur, som kunna göras mot all värdetull, böra få vika. Utskottet har således funnit sig böra tillstyrka införande av värdetull vid den ifrågavarande rubriken.

I fråga om motionärens förslag, att värdetullen måtte bestämmas till 10 procent, bör beaktas, att enligt rubriken 1087 i tulltaxan elektrotekniska specialapparater, ej särskilt nämnda, till vilka bland annat räknas färdiga radioapparater, draga en tull av 10 procent av värdet samt att åtskilliga delar till dylika elektrotekniska apparater tullbehandlas enligt rubriken 302. Det har ofta visat sig svårt att tulltekniskt avgöra, huruvida sådana delar äro att betrakta såsom självständiga apparater och därför böra tullbehandlas enligt rubriken 1087 eller huruvida de såsom delar skola tullbehandlas efter beskaffenheten av det ämne, varav de bestå. Med hänsyn till olägenheten av att vid tullbehandlingen behöva ingå på en närmare prövning av det material, som ingår i delarna, skulle, såsom motionären antytt, bestämmandet av tullsatsen för rubriken 302 till 10 procent av värdet för tullbehandlingen innebära en icke oväsentlig lättnad. Den föreslagna tullsatsen har synts utskottet vara även ur övriga synpunkter väl avvägd.

Med hänsyn till övergången vid rubriken 302 från vikt-tull till värdetull bör den till rubrikerna 301 och 302 hörande anmärkningen, vilken hänför sig till tullsatsernas karaktär av vikt-tullar, inskränkas att avse rubriken 301, under vilken den således bör införas.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att riksdagen måtte, i anledning av herr Nylanders förevarande motion II:108, besluta, att gällande tull-taxa i nedan angivna del skall hava följande ändrade lydelse:

	Kvantitet för tullbe- räkningen.	Tullsats.		
		Kronor	öre	
301.	Celluloid, celloidin, galalit, am- broin, eburin och andra lik- nande formbara konstgjorda ämnen, ej särskilt nämnda: ----- andra arbeten, ej särskilt nämnda, även i förening med väv, oädel metall eller dylikt: av celluloid eller galalit	1 kg.	—	80
302.	andra slag	100 kr.	10	—

Stockholm den 23 februari 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Wohlin, Gustaf Nilsson i Kristianstad, Rune, Bäck, Boman, Pers, Björnsson, Borell, Johan Bergman, Olsson i Ramsta, Lithander, Hedlund i Östersund, Bengtsson i Kullen, Lövgren i Nyborg, Clemedtson, Björklund, Nylander, Olsson i Gävle och Nilsson i Hörby.